

LBRIS

We know
books

Pascal Brissy

Mehdi Doigts

Colierul Monei Lisa

La fel ca Mehdi!

P. B.

Pentru Maia.

M. D.

Capitolul 1

Vizite neconținute

Pfiu! Nu-i deloc ușor să fii asistentul
unui geniu!

Mă întorc pe partea cealaltă... Este oare
vreo misiune mai importantă decât un pui
de somn?

Îmi place să mă bucur de soarele din frumosul nostru oraș Florența, în Italia.

Din păcate, stăpânul meu, Leonardo da Vinci, vede altfel lucrurile. Așa că iată-l pe terasă, cu mâinile în șold, muștrându-mă:

– Bandit?! Nu se poate așa ceva...

Dă-te la o parte! N-am mai văzut un câine care să doarmă așa mult! Du-te să prinzi șoareci dacă nu știi ce să faci! a continuat el. Chiar azi-dimineață am văzut unul în pivniță!

Să prind șoareci? Ce mai urmează?! Nici gând să mă cobor la treburi atât de josnice! Nu-s pisică, din câte știu!

Din păcate, stăpânul meu este un geniu în toate – inventator, arhitect, savant și pictor deopotrivă... Nu e de mirare că așteaptă același lucru de la câinele său.

Prin urmare, decizia sa este definitivă.

– Nu primești mâncare până nu prinzi șoarecele! Ai înțeles?

Ham! Nici pateu, nici oase de ros? E scandalos! Dau fuga să-mi verific castronul.

„Pff! E gol!”

Deodată, cineva bate la ușă. Maestrul încetează cu reproșurile cât se duce să deschidă. E domnița Mona Lisa, modelul ultimului său tablou. Stăpânul își schimbă tonul:

– Bine ai venit, draga mea! Putem continua, zice el, arătând spre pânza din mijlocul atelierului.

